

Поклади мені варення з полуниці...

Кость Герасименко

І. В.

Поклади мені варення з полуниці,
Розкажи мені казку таку просту,
Щоб згадалися знову над степом птиці
І гречки медоцвітні в дзвінкому цвіту.

Зараз дзвінко виспівує хуртовина,
А в кімнаті в нас тепло, парує чай...
Ти мені про стежки, де росте шипшина,
Де курай піднімається, пригадай.

Так, щоб з килима встали відразу квіти,
Забуяли, задихали, зацвіли,
Щоб і ми, дорога моя, наче діти,
Невідомо куди у диму пішли;

Щоб брели ми у ліс до схід сонця рано,
Щоб в дорозі щось перепел прострекотав,
А коли ти спіткнешся — на нозі твоїй рану
Щоб я хусткою бережно перев'язав;

Щоб ми сіли, а птиця якась над нами
Заспівала про молодість, про жита,
Про любов, про яку не сказать словами,
Про якісь невідомі і нам міста,

Де підводяться будинки, як сон, над бруком,
Де береза махає в чаду крилом,
А ще щоб озвалась в тій пісні розлука
І щоб стало нам сумно на мить обом.

Так брести і брести б у диму, як дітям,
А стежки замело вже давним-давно.

Хай проходить, хай мариться, дорога моя, літо
Медоцвітне й п'янюче, як те вино.

Хай же вічно встає, хай шумує, хай сниться
Над любов'ю, над степом розмай-трава,
Добре згадувать в лютому про полуниці
І для тебе вигадувать ці слова.